

Sathya Sai Baba Landsforeningen i Danmark

Fremelsk enhed og harmoni

*Der er ingen i denne verden, som ved alting,
Der er heller ikke nogen, der ingenting ved.
Alle ved noget,
Det er kun Sambashiva*
Som er alvidende.
(Telegu-digt)*

Legemliggørelser af Kærlighed!

Budskabet i denne hellige Shivaratri* er at sprede denne yderst lykkevarslende dags ideal og hellighed til alle og enhver. Enheden mellem menneskene i verden er i vore dage aftagende. Familien er plaget af adskillige problemer, også selv om den kun har to medlemmer.

Følg Shiva*-familiens idealer

I Shivas guddommelige familie er der fire familiemedlemmer, som er Shiva selv, hans hustru Parvati, og deres to sønner, Subrahmanya og Ganesha. Denne familie er en ideel familie. Der er overhovedet ingen disharmoni mellem manden og hustruen eller mellem de to brødre. Der er perfekt samklang og harmoni i deres familie. Parvati og Shiva har opstillet et ideal for hele verden på et perfekt og kærligt forhold mellem mand og hustru. Familien er den vigtigste funktionelle enhed i verden. Hvis familien fungerer efter sunde retningslinier, vil verden også fungere godt. Hvis enheden mellem familiemedlemmerne svækkes, selv den mindste smule, vil verden blive stillet overfor følgerne af dette. Enhed giver styrke til familiemedlemmerne. Derfor bør enhver familie stræbe efter at opnå enhed og harmoni mellem familiemedlemmerne. Shivas familie er den ideelle familie. Ud fra betragtningen om enhed som den mest fundamentale faktor for at skabe fred opstiller denne familie et ideal for verden. Enhver familie bør stræbe efter at efterligne Shiva-familiens eksempel, nyde lyksaligheden i et kærligt forhold og sprede fred i verden. Hvis vi forstår princippet om enhed i Shivas guddommelige familie, vil vi have fred og fremgang i hele verden. I vore dage er det sådan, at selv om der kun er to sønner i en familie, er der adskillige problemer imellem dem; der er ikke nogen basis for indbyrdes forståelse mellem dem. Det samme er tilfældet mellem mand og hustru. De modsiger og bekæmper hinanden.

Dette er ikke tilfældet, når det drejer sig om Shivas familie. Dyrene de rider på*, de omstændigheder i hvilke de optræder, rigdommen de besidder – ja faktisk er medlemmerne af denne guddommelige familie på ethvert område et eksempel for hele verden. F.eks. er det dyr, Shiva rider på, set fra en verdslig synsvinkel Nandi, tyren. Det dyr, Parvati rider på, er en løve. Det dyr, den yngste søn, Subrahmanya, rider på, er en påfugl, hvorimod det dyr, den ældste søn, Ganesha, rider på, er en mus. De bevæger sig omkring i hele verden på dyr, som af natur er uforenelige med hinanden, og dog er der perfekt harmoni mellem dem. Normalt vil en løve og en tyr være hinandens modstandere. Løven betragter tyren som et bytte, og tyren frygter løven. Men når det drejer sig om det dyr, Shiva rider på, tyren, og det dyr, Parvati rider på, løven, så er der perfekt harmoni og ingen frygt.

Hvornår nærer vi frygt og bekymring? Når der er noget galt, vil der opstå frygt. Når I ikke har gjort noget forkert, vil I ikke være frygt. I vore dage er mennesket offer for frygt og bekymring ved den mindste anledning, fordi det selv gør det forkerte. Menneskets egne fejl er årsag til frygt, bekymring, rastløshed, had og vrede. Derfor, hvis I skal kunne leve i fred og harmoni, må I stræbe efter at fjerne jeres egne fejl.

Parvatis enestående hengivenhed

Mennesket er i sin sande natur legemliggørelsen af lyksalighed, men det er overvældet af sorg. Hvad er grunden? Menneskets onde egenskaber er årsagen til dets sorg. Sorgen har ikke lige pludselig sænket sig over det et eller andet sted fra. Sorgen er reaktionen, genspejlingen og genlyden af dets egne dårlige egenskaber. I virkeligheden vender alle jeres dårlige egenskaber tilbage til jer i form af reaktion, genspejling og genlyd og fjerner ethvert spillerum for gode egenskaber. Hvis nogen gør nar af jer, så opfat det på den måde, at det ikke er den person, det kommer fra, men at det er jeres egne onde følelser, der vender tilbage til jer i form af latterliggørelse.

Hvilke smykker pryder Shiva? I virkeligheden bærer han ikke noget af det, som vi normalt kalder smykker. Imidlertid har han en helt speciel udsmykning, der pryder hans legeme. Slangerne, han bærer rundt om halsen, de sammenfiltrede lokker, halvmånen, Ganges' kølige vand, og vibhuti'en (hellig aske; o.a.) som han smører over hele kroppen, udgør hans udsmykning.

Herren fra Kailasa* har manifesteret sin guddommelige form med halvmånen, der smykker hovedet, med Ganges' kølige vand flydende mellem de sammenfiltrede lokker, med sit strålende øje midt i panden og den purpurfarvede hals, glimtende som glansen fra et brombær. Han bærer slangearmbånd og et slangebælte, hele hans krop er smurt ind i vibhuti*, hans pande er smykket med en kumkum (farvet pulver; o.a.) prik, hans røde læber gløder af saften fra betel, diamantbesatte guldørenringe dingler fra hans ører, og hele hans mørklødede krop gløder af guddommelig stråleglans.
(Telegu-digt)

Findes der andre end Shiva, hvis krop er så ejendommeligt udsmykket? Shiva har iført sig denne guddommelige form for at lære verden forsagelsens livssyn*, ved selv at være et eksempel. På trods af Shivas mærkelige særpræg var der ingen uenighed mellem mand og hustru. Parvati udviklede ikke nogen uvilje mod eller afsky for sin mand på grund af hans mærkelige antræk eller hans livsform. Faktisk forguede hun ham og fulgte ham med pligttrøskab. Shiva levede som tigger. Parvati følte heller aldrig nogen uvilje overfor sin mand på grund af dette. Hun forlod ikke sin mand, idet hun sagde: "Hvordan kan jeg leve et familieliv med en sådan person?" Hun fulgte ham derimod trofast, idet hun med glæde bøjede sig for hans ønsker. De levede begge i fred og harmoni.

Selv i Shivas fremtoning er der ting, der tilsyneladende strider imod hinanden. Han har Ganges i sine filtrede lokker og halvmånen på sit hoved. De er symboler på kølighed. I kontrast til dem har han ilden i det tredje øje i panden. På den måde er der køligt vand på hans hoved og ild på hans pande. Ild og vand er modstridende kræfter. Alligevel opretholder de en perfekt harmoni og er således et ideal for verden. Der er ikke selv den mindste meningsforskel eller mislyd i Shivas familie. Den demonstrerer enhed, harmoni og guddommelighed i familielivet. Det er en fuldstændig ideel familie, som hele verden bør efterligne.

Frigør jer fra jalousi og had

Man finder ikke en sådan harmoni i familierne i vore dage. Hvis f.eks. den yngste brors kone har nogle nye smykker på, bliver den ældste brors kone jaloux. I stedet for at blive glad, forsvinder hendes fred og glæde. På lignende måde finder man i adskillige dagligdags situationer interne skænderier i familien i stedet for fred og enhed. I vore dage er bittert had fremherskende alle vegne. Det moderne menneske er faktisk gennemsyret af had. Der er had indenfor alle områder i verden. Selv i den samme familie er der uoverensstemmelse mellem mand og hustru, mellem forældre og børn og mellem brødre. Shiva og Parvati inspirerer ved deres eget eksempel hele verden til at skille sig af med had og fjendtlighed. Men hvem lytter til en sådan lære? Hvem praktiserer den? Folk synger Guds navn med stor hengivenhed, men er ude af stand til at efterleve det eksempel, Han viser os. Hvad er formålet med at tilbede Gud, når I ikke følger Hans idealer? Hvordan skulle I kunne opnå den guddommelige nåde, når I går imod Guds lære?

På grund af forkert føde og dårlige vaner opstår der en del fjendtlige følelser i mennesket. Men I bør prøve at styre dem. I bør ikke tillade dem at manifestere sig som had mod andre. I bør aldrig tillade følelsen af jalousi at vokse i jer. I vore dage er alle mennesker angrebet af sygdommene jalousi og had. I virkeligheden er hovedårsagen til alle onde egenskaber i mennesket jalousi. Jalousi fører til vrede. Jalousi og had kan ødelægge et menneske totalt. Mennesket kan faktisk nyde stor lykke, hvis det skiller sig af med jalousi og had. I virkeligheden er mennesket legemliggørelsen af lyksalighed. Den er dets iboende natur. Sorg er ikke dets natur. Mennesket er legemliggørelsen af kærlighed, fred og lyksalighed. Hvorfor er det så plaget af sorg? Det er, fordi det lader hånt om Guds bud. Det er reaktionen på det at gå imod den guddommelige vilje.

Her er et lille eksempel. I ser en person, der nærmer sig, og tror, at han er jeres fjende. Følelsen af had kan få jer til at slå med ham. Hvis I i stedet prøver at hilse på ham, idet I siger: "Hej broder! Hvordan har du det?", vil han måske svare ved at spørge: "Hvordan har du det?" Når I viser kærlighed overfor andre, vil de også vise kærlighed overfor jer. Hvis I derimod vender jer bort fra en person, I møder, vil han også vende sig bort fra jer. Som handlingen, så reaktionen. Derfor er vi nødt til at sikre os, at vores handlinger er gode. I virkeligheden er der ingen slette mennesker i denne verden. Alle er gode. I siger, at alle de, der modarbejder jer, er slette mennesker. Hvis I ikke har nogen dårlige egenskaber, hvordan kan den anden person så opføre sig dårligt? Jeres egne dårlige egenskaber reflekteres i andre. Derfor skal alle mennesker udvikle gode følelser og god opførsel. I bør opføre jer på en sådan måde, at I ikke går imod Guds bud. Kun da vil I have fred og tryghed i jeres tilværelse. I kan deltage i en lang række lovsange, tilbede Gud i forskellige former og overholde nok så mange religiøse løfter, men hvis I ikke udvikler hellige følelser i jeres hjerter, hvad nytter det så? Mennesket bør have et følsomt hjerte. Dets hjerte bør være fuldt af kærlighed og medfølelse. Hvis det ikke har sådanne følelser, bliver det til en dæmon. Mennesket er blevet skænket evnen til medfølelse. Det er derfor, det siges at have et hjerte. Et ideelt menneske er et menneske, der har et medfølelse hjerte.

Højtideligholdelsen af Shivaratri gennemstrømmet af fred og lyksalighed

Legemliggørelser af kærlighed!

Når I er blevet skænket et så helligt og medfølelse hjerte, hvorfor skulle I da føle sorg? Alle jeres sorger og bekymringer er reaktionen, genspejlingen og genlyden af jeres indre følelser. I læser

avisen tidligt om morgenen. I læser nyheder, der indeholder vold, drab, uro, had, jalousi, vrede osv. Alle disse nyheder bringer jer i en meget ulykkelig sindstilstand. I skal have et fredeligt sind, når I står ud af sengen efter en god nats søvn. Lige fra morgenstunden bør I opleve fred og lykke. I har måske sorger og problemer, men de er kun forbigående skyer, der kommer og går. De bør egentlig ikke genere jer. Det er kun, når I tager dem til hjertet og klynger jer til dem, at I lider. Hvis I ignorerer dem, vil de ikke genere jer.

I modtager en konvolut, som er adresseret til jer. Normalt vil der være en afsenderadresse og en modtageradresse på enhver konvolut. Uden disse adresser vil konvolutten havne på kontoret for døde breve. Mennesket bør derfor lægge mærke til begge adresser, det vil sige afsender og modtager. Først skal I spørge: "Hvor kommer jeg fra?" Når I undersøger dette spørgsmål, vil I opdage, at jeres kilde er Gud. Når I forstår denne sandhed, vil I altid nære ædle følelser. Jeres afsenderadresse er det Guddommelige, og jeres modtageradresse er menneskelighed. Hvis I husker disse to, vil I blive sande mennesker. Følg dette ideal og adlyd Guds bud. Blandt alle levende væsener i skabelsen er det kun mennesker, der er blevet givet det privilegium at forædle deres liv ved at følge de idealer, som Gud har vist dem. Ydermere er det kun i Indien, at sådanne ædle idéer overleveres fra en generation til den næste. På trods af alle disse idealer, som er blevet vist jer, er I ikke i stand til at leve i fred, da I ikke følger dem.

Der er ni former for hengivenhed overfor Gud, som er givet mennesket i skrifterne. Disse er: At lytte (til Guds stemme, høre om Gud; o.a.), at synge til Guds ære, at huske på og kontemplere på Gud, at tjene Gud ved at tjene menneskeheden, at hilse ærbødigt, at tilbede, at yde tjeneste, at føle venskab med Gud, at overgive selvet. Følg i det mindste én form for hengivenhed med rene følelser. Uanset hvilken form for hengivenhed I følger, er de indre følelser eller bevæggrunden for hengivenheden meget vigtig. Jeres indre følelser skal altid være rene. Af alle de ni former for hengivenhed er det at føle venskab den vigtigste. Det er kun, når I udvikler denne følelse af venskab overfor Gud, at I kan nå det sidste stadie, som er at overgive selvet. For at opnå dette, skal I have et rent hjerte fuldt af kærlighed og hengivenhed. I skal nære ren og uselvsk kærlighed over for alle og enhver. En sådan kærlighed gælder ikke kun den ene vej. I vore dage er man parat til at modtage kærlighed fra alle mennesker, men tøver med at dele sin kærlighed med andre. Fremgangsmåden bør være at give og at modtage. Kærlighed avler kærlighed. I skal også være parate til at dele jeres kærlighed med andre. Kærlighed er Guds gave.

I bør hæve jer til et sådant niveau at I, uanset hvad Gud måtte give jer, accepterer det helhjertet. Til tider giver Gud jer en bitter pille ligesom lægen. Det er til jeres eget bedste. Lad os antage, at I har mavesår. Kirurgen åbner jeres mave med en kniv og fjerner såret. Når han nu skærer i jeres mave med en kniv, får det jer så til at tro, at han hader jer? Nej, nej. Det er kun i jeres egen interesse, at han udfører operationen. På tilsvarende måde udsætter Gud jer også somme tider for nogle vanskeligheder. Dette er også kun i jeres egen interesse, kun til jeres eget bedste. Både glæde og sorg er Guds gaver. Der er ingen, der kender motivet bag Guds handlinger.

Udfør alle handlinger i enhedens ånd. Lev jeres liv på en sådan måde, at det nærer enhedens princip. I går morges deltog I i lovsang. Hvor blev de dog sunget blidt, melodisk og lyksaligt! Hvad var årsagen? Årsagen var, at alle deltog i en ånd af enhed. Drengene fra Prasanthi Nilayam, specielt de tre drenge, Prasanth, Kavi Kumar's søn og Ravi Kumar sang lovsangene med perfekt melodi, modulation og rytme. Drengen, der spillede på fløjten, gav dem god støtte. De sang i enhed og gav umådelig megen glæde til de hengivne. Hvor kan man ellers opleve en sådan glæde og lykke? Hvor kan man se en sådan enhed?

I vore dage vil I, hvor I end går hen, høre en masse larm i anledning af, at det er Shivaratri. Men Shivaratri i Prasanthi Nilayam er ladet med en uforlignelig fred og lyksalighed, som man ikke finder noget andet sted. Enhver aktivitet, der foregår i Prasanthi Nilayam, er guddommelig og i fuldkommen fred og harmoni. Den er præget af hengivenhed og kærlighed. Gud er kærlighed, og kærlighed er Gud. Det er kun gennem kærlighed, at I kan nå Gud. Derfor bør I alle blive legemliggørelser af kærlighed. Udvikl enhed og lev jeres liv i perfekt harmoni, hvor I end er. Ikke kun her, men hvor I end tager hen, bør I fremme enhed. Giv aldrig plads for had. Kun da kan I kalde jer selv de ægte hengivne fra Prasanthi Nilayam. Selv når I møder jeres fjende, hils da på ham med kærlighed. Han vil automatisk svare med kærlighed. Hvis I ingen kærlighed har til det andet menneske, vil han heller ikke elske jer. Verden er fuld af reaktion, genspejling og genlyd. I er selv ansvarlige for alt godt eller skidt. Skyd ikke skylden på andre. Hvis I er ophidsede og urolige, findes årsagen til dette inden i jer selv. Det er ikke andre mennesker, der er ansvarlige for det. I virkeligheden er det jeres egne mangler og fejl, der genspejles i form af jeres uro og bekymringer.

Shivaratri tilkendegiver enhed og guddommelighed

Lev et lykkeligt liv og oplev lyksalighed. Følg idealerne opstillet af den guddommelige familie Shiva, Parvati, Subrahmanya og Ganesha. Tilbed dem. I kan tilbede et billede som Gud, men ikke Gud som et billede. Derfor bør I tilbede Shivas familie ved at følge dens eksempel. Denne hellige Shivaratris budskab er, at alle bør leve i enhed og harmoni. Brødrene i en familie bør ikke hade hinanden; de skal være forenede som pandava'erne*. Det var kun gennem deres enhed, at pandava'erne kunne opnå Herren Krishna's* kærlighed. Alt kan opnås gennem enhed. Tag f.eks. håndens fem fingre. Vi kan udføre en hvilken som helst opgave, når blot de fem fingre arbejder sammen. Kaurava'erne* var ét hundrede mand, men de var ikke forenede i en god sags tjeneste. Hvordan blev deres skæbne til sidst? Ligeledes var Vali og Sugriva* brødre. På grund af nogle stridigheder udviklede de had til hinanden og led under det. Vi bør opretholde enhed under alle omstændigheder og derigennem overvinde alle forhindringer og vanskeligheder. Hovedformålet med at fejre Shivaratri er at fremelske enhed. I bør aldrig bruge hårde ord. Tal altid sødt og blidt.

Kære studerende – drenge og piger og hengivne!

I er alle samlede her med et rent hjerte på denne lykkevarslende Shivaratri dag. Enhver hengiven bør altid holde sit hjerte rent, uanset hvor han er. Med et rent og helligt hjerte kan I udføre hellige opgaver. Når beholderen er ren, bør indholdet også være rent. I bør ikke hælde gift i et kar, der er lavet af guld. Opbevar rene ting i et rent kar. Hold jeres hjerte så rent som guld og fyld det med sødmefyldt kærlighed.

I er Sri Sathya Sai Universitetets studerende. I er Sais studerende. Sai forventer ikke at få noget af jer. Uddannelsen på dette universitet er fuldstændig gratis. Hvad I end behøver, det sørger jeg for, at I får gratis. Finder man en sådan uddannelsesinstitution nogen andre steder i verden? I vore dage ser man folk reservere pladser i uddannelsesinstitutioner, endog før deres barn er blevet født. De betaler en stor sum penge til skolen på forhånd for at reservere en plads i første klasse. Men man kan ikke reservere noget på forhånd i Prasanthi Nilayam. Den eneste reservation på forhånd er de høje idealer, som dette universitet bibringer de studerende. Uanset hvor I tager hen, skal I leve op til de idealer, I har lært, og opfylde uddannelsens formål.

Shivaratri tilkendegiver, at menneskeheden er én universel familie. I er medlemmer af denne universelle familie. Begræns jer ikke til jeres egen individuelle familie. Guddommeligheden

manifesterer sig i enheden mellem disse to. For at nå guddommelighed er enhed absolut nødvendig. Denne enhed er ægte satsang*, som jeg talte om i går. Hav satsang.

Sai studerende kendes på deres tale og opførsel

Legemliggørelser af kærlighed! Kærlighed er min egenskab. Udvikl kærlighed mere og mere og forøg denne guddommelige egenskab. Jeg forsøger ikke at få noget fra nogen. Lev i kærlighed. Del jeres kærlighed med alle. Lad kærlighed være jeres ideal. Når I lever et liv fyldt med kærlighed, vil jeres liv blive rent og helligt. Alle de programmer, der gennemføres i Prasanthi Nilayam, er fulde af fred og renhed. Skønt tusinder af mennesker er samlede her, er der fuldstændig stille. Der er end ikke en baby, der græder. Ingen nyser eller hoster. Hele området er fyldt med stilhed, fred og ro. Hvis I ikke er i stand til at opnå fred på et så guddommeligt sted, hvor skulle I så kunne opnå fred? Prasanthi Nilayam er idealet for hele verden hvad angår moralske, etiske og åndelige værdier. Derfor bør I hente fred i Prasanthi Nilayam.

Tal aldrig hårdt til nogen. Adskillige mennesker i dag betegner sig selv som hengivne, men kommer på afveje. Dette er ikke et tegn på hengivenhed. Faktisk strider deres opførsel stik imod begrebet hengivenhed. De tænker ét, siger noget andet og gør noget helt tredje. Dette er karakteristisk for en ondsindet person. Det er derfor, det siges: Manasyanyath, vachasyanyath, karmanyanyath duratmanam (De, hvis tanker, ord og handlinger er i uoverensstemmelse med hinanden, er onde). Deres ydre væremåde stemmer slet ikke overens med deres indre. I bør ikke være sammen med sådanne mennesker. I stedet bør I være sammen med mennesker, der lever op til princippet: Manasyekam, vachasyekam, karmanyekam mahatmanam (De, der opretholder perfekt harmoni mellem tanke, ord og handling, er ædle mennesker). At praktisere er yderst vigtigt. Hvis din handlemåde ikke stemmer overens med din tale og dine tanker, er du overhovedet ikke en hengiven; du er den værste synder.

Studerende!

I er studerende på dette storslåede universitet. Hvor I end tager hen, skal I kunne kendes som studerende fra Prasanthi Nilayam på jeres blide tale og ædle opførsel. Der er adskillige tidligere studerende fra dette universitet, der bor i fremmede lande som Amerika, Japan, Tyskland osv. De anerkendes stadig i disse lande som studerende fra Sri Sathya Sai Universitet. De gør universitetet ære. I behøver ikke at give noget til Sai. Lev jeres liv med høj moral og god opførsel. Det er det eneste, jeg ønsker. Det er det eneste, der giver mig glæde. Det er ikke kun de studerende, men også de hengivne, der skal have en god opførsel. De skal føle, at de er medlemmer af Shivas og Parvatis universelle familie.

Parvati repræsenterer kroppen, hvorimod Shiva repræsenterer hjertet. Menneskelighed er produktet af enheden mellem kroppen og hjertet. Kroppen repræsenterer verdslighed, hvorimod Atma, som bor i kroppen, repræsenterer den indre ånd. Enheden mellem verdslighed og den indre ånd er menneskelighed. På trods af en så hellig fødsel som det at blive født som menneske glemmer mennesket sine ædle idealer. Det at være født som menneske er Guds gave. Derfor bør der ikke være den mindste antydning af ego i jer. Hvor der er ego, dér er der fare. Skil jer af med jeres ego* og udvikl ren og uselvsk kærlighed til alle og enhver. Der er intet i denne verden, som ikke kan opnås med kærlighed.

(Sai Baba sang to lovsange: “Prema mudita manase kaho ...” og “Hey Shiva Shankar namami Shankar...”, som hele forsamlingen gentog med stor, hengiven inderlighed. Sai Baba afsluttede sin

guddommelige tale med velsignelser til hele menneskeheden i anledning af denne lykkevarslende Shivaratri.)

Jeg slutter min tale med den velsignelse, at de guddommelige vibrationer fra dagens namasankirtan (syngende Guds navn; o.a.) må sprede sig til hele verden og fremelske gode egenskaber, god opførsel og gode vaner hos alle mennesker i verden.